

Received: 21 May 2021

Revised: 15 June 2021

Accepted: 21 August 2022

การพัฒนาชุดการสอนเทคนิคอิมโพรไวส์เซชันแซ็กโซโฟนแจซ ตามแนวคิดของชาร์ลี พาร์คเกอร์

THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL PACKAGES OF JAZZ IMPROVISATION TECHNIQUES ON SAXOPHONE BASED ON CHARLIE PARKER'S CONCEPTS

ชนกพงศ์ ราตรี^{1*}Chanokpong Ratree^{1*}กฤษฎกร อ่อนละมูล²Kritsakorn Onlamul²

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) พัฒนาชุดการสอนเทคนิคอิมโพรไวส์เซชันแซ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี พาร์คเกอร์ ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการสอนเทคนิคอิมโพรไวส์เซชันแซ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี พาร์คเกอร์ และ 3) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะความสามารถของนักศึกษาในการปฏิบัติแซ็กโซโฟนตามชุดการสอนเทคนิคอิมโพรไวส์เซชันแซ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี พาร์คเกอร์ มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาสาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรายวิชาทักษะเครื่องเป่าลมไม้ 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยผลการวิจัยพบว่า

¹ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ Graduate Student, College of Music, Mahasarakham University

² อาจารย์ ดร., วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² PhD, College of Music, Mahasarakham University

* Corresponding author e-mail: ohgeorgegod@hotmail.com

1. ชุดการสอนเทคนิคอิมโพรไวส์เซชันแซ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ มีประสิทธิภาพ 81.75/84.31 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80
2. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อชุดการสอนเทคนิคอิมโพรไวส์เซชันแซ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.29)
3. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะความสามารถในการปฏิบัติเทคนิคอิมโพรไวส์เซชันแซ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ ในวิชาทักษะเครื่องเป่าลมไม้ 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.11)

คำสำคัญ: ชาร์ลี ปาร์คเกอร์; อิมโพรไวส์เซชัน; แซ็กโซโฟนแจซ; ชุดการสอน

Abstract

This research article aims to 1) develop instructional packages of Jazz improvisation techniques on saxophone based on Charlie Parker's concepts with effectiveness of 80/80 2) to investigate the students' satisfaction of using the instructional packages 3) to examine the learning achievement of students who practice these instructional packages. The 10 samples were purposively selected from students majoring in music at the Faculty of Music of Roi-et Rajabhat University. The finding revealed as follows;

1. The effectiveness of the instructional packages of Jazz improvisation techniques on saxophone based on Charlie Parker's concepts was 81.75/84.31 which was higher than the standard criteria of the 80/80.

2. The students' satisfaction of using these instructional packages was at the high level ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.29).

3. The learning achievement of students who practice the instructional packages during semester 1 of academic year 2020 was also high ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.11).

Keywords: Charlie Parker; Improvisation; Jazz Saxophone; Instructional packages

1. บทนำ

ดนตรีเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ เป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่มนุษย์ได้รังสรรค์ปรุงแต่งขึ้น ดนตรีนับว่ามีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ผ่อนคลายอารมณ์ เพื่อความซาบซึ้งไปกับอารมณ์ของบทเพลง บางคนต้องการฝึกฝนอย่างจริงจังเพื่อประกอบเป็นสัมมาชีพ ฯลฯ การมีประสบการณ์ทางดนตรีในลักษณะต่าง ๆ แต่ละคนจึงมีมุมมองเกี่ยวกับดนตรีในมิติที่แตกต่างกัน เช่น มิติที่เป็นรูปแบบของศิลปะและวัฒนธรรม มิติที่เป็นรูปแบบของความคิดและจินตนาการ มิติที่เป็นรูปแบบของนันทนาการและความบันเทิง มิติที่เป็นศาสตร์แขนงหนึ่ง มิติที่เป็นหลักสูตรการศึกษา มิติที่เป็นสุนทรียภาพ มิติที่เป็นสื่อธุรกิจ เป็นต้น

ดนตรีมีหลายประเภท แนวดนตรีหนึ่งที่จะกล่าวถึงซึ่งเป็นแนวดนตรีที่มีการบรรเลงแบบด้นสด เรียกว่า “คีตปฏิภาณ” หรือ “อิมโพรไวส์เซชัน” (Improvisation) โดยบรรเลงในทันทีที่ในขณะนั้น ไม่ได้อ่านโน้ตเหมือนแนวดนตรีประเภทอื่น ๆ สามารถร่วมบรรเลงกับนักดนตรีที่ไม่เคยพบกันมาก่อน ซึ่งเรียกว่า “แจมเซสชัน” (Jam session) (Bill, 2017) ดนตรีแจ๊สหรือแจซ (Jazz) เป็นลักษณะดนตรีชนิดหนึ่งที่พัฒนามาจากกลุ่มคนผิวสีในสหรัฐอเมริกา (African Americans) ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 ความหมายของคำว่าแจซ เคยมีผู้พยายามนิยามความหมายไว้หลายแบบ ซึ่งยากต่อการนิยาม ตามความหมายของคำว่าแจซในพจนานุกรมไทยวัฒนาพานิช โดยวิบูลย์ สมบูรณ์ หมายถึง ดนตรีเต้นรำเล่นลัดจังหวะ การเล่นดนตรีชนิดนี้ การเต้นรำเข้ากับดนตรีชนิดนี้ และสำหรับพจนานุกรมฉบับออกซฟอร์ดให้คำจำกัดความไว้ว่าเป็นดนตรีที่ถือกำเนิดจากชาวอเมริกันเชื้อสายแอฟริกัน ซึ่งมีจังหวะชัดเจนที่เล่นอย่างอิสระ โดยการประสานกันขึ้นเองของนักดนตรีในขณะที่กำลังบรรเลง (วิทยา ดวงจิต, ม.ป.ป.)

ในประเทศไทยการเรียนการสอนดนตรีแจซเป็นวงแคบและจำกัด ซึ่งเปิดสอนในส่วนมากที่ภูมิภาคภาคกลางและภาคเหนือ อีกทั้งดนตรีแจซยังเป็นดนตรีที่แปลกใหม่และยากสำหรับนักดนตรีในหลาย ๆ ภูมิภาค และสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาบางแห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความต้องการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีแจซ แต่ก็พบว่ายังมีความขาดแคลนผู้สอนดนตรีแจซที่จะให้ความรู้หรือต้องจัดการเรียนการสอนเองโดยขาดผู้เชี่ยวชาญ จากที่กล่าวมาทำให้สามารถเกิดความเข้าใจผิดในดนตรีแจซได้ เพราะการจะบรรเลงดนตรีแจซได้ต้องอาศัยหลาย ๆ องค์ประกอบ ไม่ใช่เพียงแค่การฟังและบรรเลงตามโน้ตเพลงอย่างเดียว แต่ต้องอาศัยทั้งความชำนาญทักษะเครื่องดนตรี ความเชี่ยวชาญในบทเพลงที่จะปฏิบัติคีตปฏิภาณ เข้าใจรูปแบบโครงสร้างของคอร์ดเพลง ประสบการณ์ในการบรรเลง การใช้คีตปฏิภาณ ณ ขณะที่บรรเลง การศึกษาแบบการบรรเลงของศิลปินแจซหรือแม้กระทั่งองค์ความรู้ทั้งหมดของผู้บรรเลงที่มีอยู่ หากจะเปรียบเทียบกับดนตรี เช่น ดนตรีคลาสสิกที่ต้องบรรเลงตรงตามรูปแบบเพลง (Form) โน้ตเพลง (Music scores) พลวัตของบทเพลง (Dynamics) เป็นต้น ทำให้การเล่นดนตรีแจซได้นั้นมีความเข้มข้นในการฝึกฝน และผู้ฟังดนตรีแจซต้องมียุคความรู้ในดนตรีแจซถึงจะสามารถเข้าใจว่าผู้บรรเลงดนตรีแจซต้องการสื่อความหมายใดหลายครั้งที่เกิดปัญหาความเข้าใจผิดในดนตรีแจซ เช่น วงดนตรีโดมิแซ็กโซโฟนบรรเลง นั้นเป็นวงดนตรีแจซ

หากแต่ดนตรีแจซ คือ ดนตรีที่บรรเลงแบบไม่มีจุดหมายและไร้แบบแผน นอกเหนือจากที่กล่าวมา สังคมการบรรเลงดนตรีแจซเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการบรรเลงดนตรีแจซให้พัฒนาเติบโตยิ่งขึ้น

สิ่งหนึ่งที่จะช่วยในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านดนตรี คือ ชุดการสอน ซึ่งชุดการสอน หมายถึง สื่อการสอนที่ผู้สอนสร้างขึ้นด้วยวัสดุอุปกรณ์หลายชนิด เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ และมีการนำหลักการทางจิตวิทยามาใช้ประกอบเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับความสำเร็จ (สุตารัตน์ ไผ่วงศ์, 2543, น. 52) ซึ่งผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการสร้างและพัฒนาชุดการสอนเทคนิคโพรไวส์เซชันแซ็กโซโฟนแจซของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ เพื่อเป็นองค์ความรู้ในการเพิ่มทักษะในด้านดนตรีแจซและแซ็กโซโฟนแจซของผู้เรียนหรือผู้ฝึกหัด โดยผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมความรู้เกี่ยวกับแซ็กโซโฟนแจซ โดยมุ่งหวังเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาดนตรีแจซในประเทศไทย มุ่งเน้นแนวทางพัฒนานักศึกษาดนตรี หรือแม้กระทั่งผู้ที่สนใจในดนตรีแจซนั้นสามารถนำชุดการสอนไปปฏิบัติเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและนำไปต่อยอดการเรียนรู้ได้เพิ่มขึ้น เกิดองค์ความรู้ใหม่ จุดประกายความคิดสร้างสรรค์ในด้านอื่น เช่น การประพันธ์บทเพลงแจซ การทำวงดนตรีแจซ แนวทางในการอิมโพรไวส์เซชันดนตรีแจซผสมผสานกับดนตรีแนวอื่น ๆ ได้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาชุดการสอนเทคนิคโพรไวส์เซชันแซ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2.2 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะความสามารถของนักศึกษาในการปฏิบัติแซ็กโซโฟนตามชุดการสอนเทคนิคโพรไวส์เซชันแซ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ ในวิชาทักษะเครื่องลมไม้ 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการสอนเทคนิคโพรไวส์เซชันแซ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ประชากร หมายถึง นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ที่เรียนปฏิบัติเครื่องเอกแซ็กโซโฟน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 12 คน

3.2 กลุ่มเป้าหมาย หมายถึง นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ที่เรียนปฏิบัติเครื่องเอกแซ็กโซโฟน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 10 คน

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรายวิชาทักษะเครื่องเป่าลมไม้ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 10 คน

4.2 กระบวนการเลือกกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้การวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรายวิชาทักษะเครื่องเป่าลมไม้ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น

4.3.1 ชุดการสอนเทคนิคอิมโพรไวส์เซชันแซ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ ซึ่งประกอบไปด้วยแบบฝึกจำนวน 8 ชุด ประกอบด้วย

1) ชุดที่ 1 การฝึกบรรเลงทำนองหลัก (Head in and head out) ในบทเพลง Now's The Time ของชาร์ลี ปาร์คเกอร์

2) ชุดที่ 2 การฝึกบรรเลงเพื่อจดจำสังคีตลักษณ์และโครงสร้างของดนตรีแจซแบบบลูส์ 12 ห้องเพลงของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ เป็นอาร์เปจโจ (Arpeggio on twelve bar blues)

3) ชุดที่ 3 การฝึกการอิมโพรไวส์เซชันทะลุเส้นกันห้องเพลงของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ (Phrasing through bar lines like Charlie Parker)

4) ชุดที่ 4 การฝึกการบรรเลงโดยการใช้พื้นที่ (Space) แบบชาร์ลี ปาร์คเกอร์ (Using space like Charlie Parker)

5) ชุดที่ 5 การฝึกการเชื่อมโน้ตเช่นเดียวกับชาร์ลี ปาร์คเกอร์ (Using ties over the bar line like Charlie Parker)

6) ชุดที่ 6 การฝึกโมทีฟอิมโพรไวส์เซชัน (Motivic improvisation) ในการอิมโพรไวส์เซชันตามแนวทางของชาร์ลี ปาร์คเกอร์

7) ชุดที่ 7 การฝึกผสมผสานจังหวะให้เหมือนชาร์ลี ปาร์คเกอร์ (Combining rhythms like Charlie Parker)

8) ชุดที่ 8 การฝึกบรรเลงบทเพลงแจซ “Now's the time” ของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ โดยบรรเลงทำนองหลักขึ้นและจบ (Head in and head out) และอิมโพรไวส์เซชันเป็นแนวทางของตนเองตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์

โดยทั้ง 8 ชุดฝึกมีระยะเวลาในการทดลองและการศึกษาค้นคว้าในการวิจัยครั้งนี้ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โดยฝึกชุดละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

4.3.2 แบบทดสอบทักษะชุดการสอนเทคนิคโพรไวส์เซชันแซ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ จำนวน 8 ชุด ชุดละ 8 ข้อ ข้อละ 5 คะแนน รวม 64 ข้อ

4.3.3 แบบประเมินสมรรถนะการอิมโพรไวส์เซชันแซ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ จำนวน 20 ข้อ

4.3.4 แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดการสอนเทคนิคโพรไวส์เซชันแซ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ ในรายวิชาทักษะเครื่องลมไม้ 1 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด จำนวน 20 ข้อ

ทั้งนี้ การสร้างเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแซ็กโซโฟนแจซและแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ และศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562) รายวิชาทักษะเครื่องลมไม้ 1 โดยศึกษาวัตถุประสงค์และเนื้อหา เพื่อเป็นข้อมูลที่น่ามาสร้างคู่มือชุดการสอนเทคนิคโพรไวส์เซชันแซ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ และการวิเคราะห์เนื้อหาจากคำอธิบายรายวิชาทักษะเครื่องลมไม้ 1

เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งเนื้อหาเป็น 8 ชุด พร้อมแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ทำการพิจารณาเพื่อทดสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (IOC) ถึงความถูกต้องของเนื้อหา ความครอบคลุม ลำดับขั้นตอนการเสนอเนื้อหาแบบฝึกหัด และความถูกต้องชัดเจนของภาษา โดยมีรายนามผู้เชี่ยวชาญดังต่อไปนี้

- 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล แสงพรหม สาขาวิชาหลักสูตรวิจัยและวัดประเมินผลทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
- 2) รองศาสตราจารย์อดิพันธ์ แก้วนิล สาขาวิชาดนตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- 3) อาจารย์ ดร.ธนรัชต์ อนุกุล ประธานสาขาวิชาดนตรี คณะดนตรีและการแสดง มหาวิทยาลัยบูรพา
- 4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรกร สีโย สาขาวิชาดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- 5) นายเศกพล อุ่นสำราญ (โก้ มีสเตอร์แซกแมน) นักประพันธ์เพลง นักร้อง และนักแซ็กโซโฟนแจซที่มีชื่อเสียงระดับโลก

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.4.1 หาประสิทธิภาพของชุดการสอนเทคนิคคอมพิวเตอร์ไวรัสเซชันแฮ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ ในรายวิชาทักษะเครื่องลมไม้ 1 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ตามเกณฑ์ 80/80

4.4.2 หาค่าระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีผลต่อชุดการสอนเทคนิคคอมพิวเตอร์ไวรัสเซชันแฮ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ ในรายวิชาทักษะเครื่องลมไม้ 1 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2547, น. 100)

5. ประโยชน์ของการวิจัย

5.1 ได้ชุดการสอนที่มีการพัฒนารูปแบบเทคนิคคอมพิวเตอร์ไวรัสเซชันแฮ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

5.2 ได้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะความสามารถของนักศึกษาในการปฏิบัติแฮ็กโซโฟนตามชุดการสอนเทคนิคคอมพิวเตอร์ไวรัสเซชันแฮ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ ในวิชาทักษะเครื่องลมไม้ 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2563

5.3 ได้ทราบความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนด้วยชุดการสอนเทคนิคคอมพิวเตอร์ไวรัสเซชันแฮ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์

5.4 ได้ชุดการสอนเทคนิคคอมพิวเตอร์ไวรัสเซชันแฮ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ ที่เป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาดนตรีแจซในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำหรับนักศึกษาและผู้สนใจทั่วไป สามารถนำไปศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองได้

6. ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้จัดเรียงลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

6.1 ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพชุดการสอนเทคนิคคอมพิวเตอร์ไวรัสเซชันแฮ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ ในรายวิชาทักษะเครื่องลมไม้ 1 ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 จากการนำชุดการสอนเทคนิคคอมพิวเตอร์ไวรัสเซชันแฮ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ ไปทดลองกับผู้เรียนซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด กลุ่มเป้าหมายจำนวน 10 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง โดยมีจุดประสงค์เพื่อหาข้อแก้ไขของชุดการสอนแฮ็กโซโฟน ซึ่งพบว่าผู้เรียนมีความสนใจกับชุดการสอนเทคนิคคอมพิวเตอร์ไวรัสเซชันแฮ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์

ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้เรียนสามารถเข้าใจภาษาที่ใช้ในการอธิบายเนื้อหาตัวอย่างของบทเพลง ภาพสัญลักษณ์ ตลอดจนคำชี้แจงในบทเรียนได้เป็นอย่างดี ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยพบว่า คำศัพท์ชุดการสอนเทคนิคคอมพิวเตอร์ไวรัสเซชัน แฉกโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ บางคำไม่ถูกต้อง โน้ตที่ใช้ประกอบชุดการสอนขาดโน้ตสำหรับคีย์ของเทเนอร์และโซปราโน แฉกโซโฟน ผู้วิจัยได้แก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้น โดยแก้ไขคำให้ถูกต้อง เพิ่มโน้ตของเทเนอร์และโซปราโนแทรกในทุกชุดการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามได้ในทุกประเภทของแฉกโซโฟน โดยสรุปผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการสอนเทคนิคคอมพิวเตอร์ไวรัสเซชันแฉกโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.75/84.31

6.2 ตอนที่ 2 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะความสามารถของนักศึกษาในการปฏิบัติเทคนิคคอมพิวเตอร์ไวรัสเซชันแฉกโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ ในรายวิชาทักษะเครื่องลมไม้ 1 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด จากการศึกษาความผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะความสามารถของนักศึกษาในการปฏิบัติเทคนิคคอมพิวเตอร์ไวรัสเซชันแฉกโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ ในรายวิชาทักษะเครื่องลมไม้ 1 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด พบว่า ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะในการปฏิบัติเทคนิคคอมพิวเตอร์ไวรัสเซชันแฉกโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ ของนักศึกษามีความสามารถอยู่ใน “ระดับมาก”

6.3 ตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนเทคนิคคอมพิวเตอร์ไวรัสเซชันแฉกโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ ในรายวิชาทักษะเครื่องลมไม้ 1 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการสอนเทคนิคคอมพิวเตอร์ไวรัสเซชันแฉกโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ ในรายวิชาทักษะเครื่องลมไม้ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 แสดงว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ใน “ระดับมาก”

7. การสรุปผลและการอภิปรายผล

7.1 การที่ชุดการสอนเทคนิคคอมพิวเตอร์ไวรัสเซชันแฉกโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 แสดงให้เห็นว่า ชุดการสอนนี้มีคุณภาพดี เหมาะสมที่จะนำไปพัฒนาผู้เรียนในแนวทางนี้ได้เป็นอย่างดี โดยสอดคล้องกับพงศกร พลอาษา (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแฉกโซโฟน ในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแฉกโซโฟนในรายวิชาปฏิบัติเครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีประสิทธิภาพ 84.92/86.30 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 สอดคล้องกับงานวิจัยของอิสระ กิตา (2560)

ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการสอนการอ่านเขียนโน้ตดนตรีสากลขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอนุบาลทัพทัน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการใช้ชุดการสอน มีค่าเท่ากับ 88.40/88.17 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับวันวิสาข ภูมิสาธิตอน (2561) การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของเดวิส (Davies) ผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.82/82.44 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

7.2 ระดับความพอใจของนักศึกษาที่มีต่อชุดการสอนเทคนิคอิมโพรไวส์เซชันแซ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์ จะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ซึ่งเป็นเพราะปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของยุทธ ยอดมงคล (2560) การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาการเป่าขลุ่ยเพียงออโดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของชวฤทธิ์ ใจงาม (2561) เรื่องแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสานตามแนวคิดซูซูกิ ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจต่อแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นเมืองอีสาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับที่พึงพอใจที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.11 และสอดคล้องกับงานวิจัยของสัณธิชา โพธิ์ดอกไม้ สำราญ กำจัดภัย และธนนันต์ กุลไพบุตร (2563) เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการตีกลองชุดขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวิจิตรธรรมแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะ การตีกลองชุดขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.33)

7.3 การที่นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะความสามารถในการฝึก โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 82.10 แสดงให้เห็นว่า ชุดการสอนนี้มีประสิทธิภาพ จึงสามารถนำไปฝึกจนนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์สูงจนเป็นที่น่าพอใจ โดยสอดคล้องกับธนายุทธ มุสิกสวัสดิ์ (2561) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาและใช้แบบฝึกทักษะปฏิบัติกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสาระดนตรี เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับยุทธนา ทรัพย์เจริญ (2560) ได้ค้นคว้าเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานวิชาดนตรีสากล เพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติทางดนตรีและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานวิชาดนตรีสากล สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งพบว่ายังสอดคล้องกับจิระพงษ์ ปะกาโส (2562) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ตามทฤษฎีของโซลตัน โคตยา ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ตามทฤษฎีของโคตยาสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

8.1.1 เนื่องจากชุดการสอนมีคุณภาพดีและมีประสิทธิภาพ บุคลากรหรืออาจารย์ผู้สอน คนตรีแจซในระดับอุดมศึกษา จึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้สอนนักศึกษาได้ตามความเหมาะสม

8.1.2 การนำชุดการสอนไปใช้อาจจะต้องปรับเวลาการสอนให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน รวมทั้งควรมีการฝึกฝนเพิ่มเติมด้วยตนเองนอกเวลาด้วย จึงจะทำให้เกิดทักษะได้อย่างแท้จริง

8.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

8.2.1 ควรมีการศึกษาหรือการวิจัยเทคนิคคอมพิวเตอร์ไวรัสเซชันแซ็กโซโฟนแจซตามแนวคิดของ นักดนตรีหรือนักทฤษฎีดนตรีคนอื่น ๆ

8.2.2 ควรมีการศึกษาเทคนิคแซ็กโซโฟนแจซอื่น ๆ ตามแนวคิดของชาร์ลี ปาร์คเกอร์

9. รายการอ้างอิง

- จิระพงษ์ ปะกาโส. (2562). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าซูลูร์คอร์ดเดอร์ตามทฤษฎีของ โซลตัน โคดา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, มหาสารคาม.
- ชวฤทธิ์ ใจงาม. (2561). แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสานตามแนวคิดของซูซูกิ. วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธนาบุตร มุสิกสวัสดิ์. (2561). การพัฒนาและใช้แบบฝึกทักษะปฏิบัติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี เรื่องการเป่าซูลูร์คอร์ดเดอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาคะแสงศึกษา. อุบลราชธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 29.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2547). วิธีการสถิติสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่4). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- พงศกร พลอาษา. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การปฏิบัติแซ็กโซโฟนในรายวิชาปฏิบัติ เครื่องลมไม้ 3 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ยงยุทธ ยอดมงคล. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อพัฒนาการเป่าซูลูร์คอร์ดเดอร์โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ร้อยเอ็ด: โรงเรียนเทศบาลวัดบูรพาภิราม.
- ยุทนา ทรัพย์เจริญ. (2560). การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานวิชาดนตรีสากลเพื่อพัฒนาทักษะการปฏิบัติ ทางดนตรีและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย ราชภัฏจันทรเกษม.

- วิทยา ดวงจิต. (ม.ป.ป.). *ประวัติดนตรีแจซ (Jazz)*. สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2564, จาก https://mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/cgi-bin/main_php/print_informed.php?id_count_inform=14806
- วันวิสาข์ ภูมิสายดอน. (2561). *การพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies)* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.
- สุภารัตน์ ไผ่วงศ์. (2543). *การพัฒนาชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ที่ใช้การจัดการเรียนการสอนแบบ Cippa model เรื่อง เส้นขนานและความคล้าย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- สัญญา พิชิตดอกไม้, สำราญ กำจัดภัย และธนานันต์ กุลไพบุตร. (2563) *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการตีกลองชุดขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวิถีธรรมแห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร* (รายงานการวิจัย). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อิสระ กิตา. (2560). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการสอนการอ่านเขียนโน้ตดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาช่วงชั้นปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลทัพทัน*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- Bill, S. (2017). *Jazz in the 1970s: Diverging streams*. USA: Rowman & Littlefield.